

อ่านเมื่อวันที่ 30 ส.ค. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๙๕/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๖๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายพิทักษ์ธรรม สร้อยจำปา ผู้ฟ้องคดี
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๑
องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๒
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๓
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๒๕/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๓/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
มูลกรณีสืบเนื่องมาจากเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย
นายสมชาย ศิริมงคล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ได้มีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษว่า
นายแสวง แดงทิพย์ อดีตนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑)
นายสำเนา แจ่มสว่าง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) นางสาวชฎาพร แก้วเกิด
ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) และผู้ฟ้องคดี (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔) ได้ร่วมกัน
เบิกจ่ายเงินงบประมาณโดยทุจริต เนื่องจากไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินและไม่มีเอกสาร

/หลักฐาน...

หลักฐานประกอบการเบิกจ่าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งได้สรุปว่า ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๒ นายสมชายได้สั่งการ ให้นางรัตติกาล จาบทอง รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังแทนนางสาวชฎาพร แก้วเกิด ซึ่งได้โอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลเนินมะกอก ไม่ได้มีการปิดบัญชีงบประมาณรับ - จ่ายก่อนจะมีการโอน (ย้าย) ปรากฏความเสียหายจำนวน ๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๖๔,๐๘๑.๐๒ บาท ซึ่งเป็นความเสียหายจากการเบิกจ่ายโดยไม่มีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินในช่วงดังกล่าว โดยมีมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงาน ดังกล่าวจึงเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งก่อนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้มีมติดังกล่าวนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ได้มีผลการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยแล้ว ซึ่งเป็นการตรวจสอบการเงินทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยครอบคลุมถึงระยะเวลาที่เกิดข้อพิพาท ในคดีนี้ ซึ่งผลการตรวจสอบไม่ปรากฏรายงานกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้มีการลงนามในใบสั่งจ่ายเงินดังกล่าว ข้างต้นทั้ง ๒ รายการ ตามที่คณะกรรมการไต่สวนอ้างว่าให้เกิดความเสียหายจากการกระทำ ของผู้ฟ้องคดี เพียงแต่เป็นการยืนยันว่าไม่มีการจัดทำบัญชีเงินสดรับ สมุดเงินสดจ่าย ใบผ่านรายการ บัญชีทั่วไป ไม่จัดทำทะเบียนเงินรายรับ ทะเบียนเงินรายจ่ายตามงบประมาณ ทะเบียนเงินรับฝาก ใบนำส่งเงิน รายการจัดทำเช็คเป็นต้น ซึ่งได้สรุปว่า จากการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการรับเงิน และการนำเงินเข้าฝากธนาคาร ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่าต้องมีเงินสดคงเหลือ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นเงินสดบัญชีจำนวน ๔,๙๘๘ บาท แต่ได้รับเงินดังกล่าวคืนแล้ว จึงเห็นได้ว่าการไม่ได้จัดทำเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ข้างต้นนั้น ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี และในวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในใบถอนเงินจากบัญชี เงินฝาก ประเภทออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี เลขที่บัญชี ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เป็นเงิน ๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท โดยมีเอกสารฎีกา การเบิกจ่ายเงินให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบว่าได้มีการเบิกจ่ายเงินชอบด้วยระเบียบ และกฎหมายแล้วหรือไม่ แต่ต่อมาเอกสารฎีกาดังกล่าวสูญหาย จึงทำให้คณะกรรมการไต่สวน เข้าใจว่าได้มีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีเอกสารฎีกาการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ

/องค์การบริหาร...

องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ พิเศษ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอให้ทบทวนมติที่ให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ลับ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๓๖๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาทบทวนมติในการลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี แต่ก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้มีมติทบทวน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. ให้คืนเงินเดือนเต็มจำนวนในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ โดยหักลบจากวันที่ ได้มีการจ่ายเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ บางวันแล้ว โดยหลังจากนั้น ให้จ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งผู้ฟ้องคดีตามปกติ โดยให้คิดดอกเบี้ยฐานผิดนัดชำระหนี้ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยให้คิดดอกเบี้ยนับถัดจาก วันฟ้องคดีเป็นต้นไป จนกว่าคดีจะถึงที่สุด หรือจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะจ่ายเงินให้ถูกต้อง และครบถ้วนทั้งหมด

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง

๑. ให้ทุเลาการบังคับใช้คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา และ ๒. ให้มีการชะลอ การรับโอน (ย้าย) รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจากที่อื่นมาแทนผู้ฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ไม่รับคำขอทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณา รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๑.๓๗ (นว)/๐๑๕๘ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ เห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหา ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว จึงถือเอารายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว พร้อมทั้งได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกจาก

/ออกจาก...

ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และได้ตรวจสอบกรณีของผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างว่าเป็นพยานเอกสารใหม่ คือ สำเนารายงานการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ แล้ว เห็นว่าเป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการไต่สวนซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาแล้ว ส่วนกรณีที่อ้างว่าสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ได้เข้าทำการตรวจสอบการเงินทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยแล้วพบว่าไม่มีการทุจริตนั้น การตรวจสอบดังกล่าว เป็นการตรวจพบความผิดปกติของระบบการเงินและบัญชีของหน่วยงานตามปกติ และได้ให้ข้อเสนอแนะในแนวทางปฏิบัติไว้เท่านั้น แต่เมื่อมีการตรวจพบความผิดปกติทางการเงิน และบัญชีโดยผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยคนใหม่ และมีการส่งเรื่องให้กับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ประกอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งมีมติให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมาย กำหนดแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑ ได้พิจารณากรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้รอผลการพิจารณาทบทวนมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติไม่รับพิจารณาคำขอดังกล่าว เนื่องจากไม่มีกฎหมายใด บัญญัติให้ชะลอการลงโทษ และได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี มีอำนาจหน้าที่ในการลงลายมือชื่อเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย จากบัญชี เงินฝากประเภทออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี เลขที่บัญชี ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ และเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามสำนวนการไต่สวนและ การให้ถ้อยคำของผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี นางสาวรุ่ง ตั้งตน ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์ และนางรัตติกาล จาบทอง ผู้อำนวยการกองคลัง สังกัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลสำโรงชัย ซึ่งสอดคล้องกันว่าในช่วงระหว่างวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอำนาจถอนเงิน ได้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสำโรงชัย กรณีจึงเห็นว่า การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงตามการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และควรลงโทษไล่ออกจากราชการ การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในขณะออกคำสั่งได้พิจารณาลงโทษไล่ออกจากราชการ

/จึงเป็น...

จึงเป็นการพิจารณาโทษที่เหมาะสม และเป็นไปตามนัยของมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า มูลกรณีสืบเนื่องจากสถานีตำรวจภูธรไพศาลี
ได้ส่งคำร้องทุกข์กล่าวโทษ กรณีนายสมชาย ศิริมงคล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย
ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับนายแสวง แต่งทิพย์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค้การบริหาร
ส่วนตำบลสำโรงชัย กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต กรณีเบิกจ่ายเงินงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย โดยไม่มีรายละเอียด
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายและไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายตามที่ระเบียบกำหนด
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน
ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยและทางอาญา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๘๘๘ - ๖๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ได้
พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วได้มีมติในส่วนของผู้ฟ้องคดีว่ามีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ
ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔
และมีมูลความผิดทางอาญา จึงให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา
เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี
การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
จึงมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑
ลงโทษไล่ออกจากราชการ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การมีคำสั่งลงโทษดังกล่าว
โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงรับฟัง
เป็นที่ยุติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีร่วมกับนายสำเภา แจ่มสว่าง ปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลสำโรงชัย และนางสาวชฎาพร แก้วเกิด หัวหน้าส่วนการคลัง ในฐานะผู้มีอำนาจ
ลงลายมือชื่อถอนเงินร่วมกัน ซึ่งได้ลงลายมือร่วมกันในการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก
ประเภทออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่
๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน

๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท และในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายตามที่ระเบียบกำหนดไว้ กล่าวคือไม่มีฎีกาและเอกสารประกอบการเบิกจ่าย และเป็นไปตามรายงานผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ที่ ๔๓๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (เบิกจ่ายเงิน โดยไม่มีเอกสารประกอบการเบิกจ่าย) จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและกระทำผิดอาญา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการไต่สวน ข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนอยู่ก่อนแล้วและได้ใช้เอกสารฉบับดังกล่าวประกอบการสรุปสำนวนการไต่สวนเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาก่อนที่จะมีมติด้วยเช่นกัน พยานหลักฐานดังกล่าวจึงไม่ใช่พยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทำความผิดแตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายแล้ว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิด โดยอ้างรายการตรวจสอบงบประมาณของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ไม่ปรากฏว่ามีเงินขาดบัญชีอันเนื่องมาจากไม่มีการจัดทำเอกสารฎีกาในการเบิกจ่ายเงินนั้น กรณีดังกล่าวสืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ กลุ่มตรวจสอบการเงินที่ ๑ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ได้เข้าตรวจสอบการเงินทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย พบว่า สมุดเงินสดและรายงานเงินคงเหลือประจำวันจัดทำไว้ไม่เป็นปัจจุบัน และไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงแจ้งให้ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ รายงานผลการตรวจสอบการเงินทั่วไป โดยมีข้อสังเกตว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยไม่จัดทำงบการเงินและไม่ส่งงบการเงินให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบในงวดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อให้ทราบวณ วันสิ้นงวดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๙ คงมีทรัพย์สิน หนี้สินและเงินสะสมคงเหลือตามบัญชีเป็นจำนวนเท่าไร เป็นเหตุให้ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ตรวจตัดยอด จึงไม่มีเงินสดคงเหลือให้ตรวจนับ แต่จากการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการรับเงินและการนำเงินฝากธนาคาร ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่าต้องมีเงินสดคงเหลือ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐

/จึงเป็น...

จึงเป็นเงินขาดบัญชีจำนวนเงิน ๔,๙๘๘ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยได้รับเงินดังกล่าวคืน และนำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยได้มีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบ (เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีเอกสารประกอบเบิกจ่าย) โดยปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงว่า ในการเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่ ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ เป็นการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ปรากฏหลักฐานการจ่าย รวมทั้งฎีกาและเช็ค ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามที่นางสาวรัตติกาล ชาทัน หัวหน้าส่วนการคลัง ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าส่วนการคลังแทนนางสาวชฎาพรได้ให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงและคณะอนุกรรมการไต่สวน และองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางทราบแล้ว โดยพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี เลขที่บัญชี ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้ รายการที่ ๑ โอนเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ลูกจ้างประจำ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท แต่ได้เบิกเงินเกินจากเงินเดือนและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด จำนวน ๒ คน ได้แก่ นางสาวชฎาพร แก้วเกิด จำนวน ๑๒,๘๘๔.๖๗ บาท นางสาวทิพรรัตน์ ฉันทขาว จำนวน ๑๗๐ บาท รวมความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑๓,๐๕๔.๖๗ บาท รายการที่ ๒ โอนเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ลูกจ้างประจำ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท แต่ได้เบิกเงินเกินจาก เงินเดือนและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด จำนวน ๑๑ คน ได้แก่ นายสำเภา แจ่มสว่าง จำนวน ๒๔๐ บาท นางสาวชฎาพร แก้วเกิด จำนวน ๑๔,๘๐๑.๖๖ บาท ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒,๗๔๐ บาท นายประทีป วัฒนสุข จำนวน ๒,๗๔๐ บาท นางสาวรัตติกาล ชาทัน จำนวน ๑,๑๐๐ บาท นางสาวทิพรรัตน์ ฉันทขาว จำนวน ๑,๖๘๐ บาท นางวารินทร์ สุขเจริญ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท นายเล็ก ประทีปณัรักษ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท นายชัยสิทธิ์ เปี่ยมสุข จำนวน ๑,๑๐๐ บาท นางสาวอรอุมา ประทีปณัรักษ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท และนายอาทิตย์ เอี่ยมสมบูรณ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๘,๘๐๑.๖๖ บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีโดยร่วมกับนายสำเภา และนางสาวชฎาพรในการลงลายมือชื่อเบิกจ่ายเงินดังกล่าว โดยที่ไม่ปรากฏหลักฐานการจ่าย ประกอบการเบิกจ่ายเงิน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตามกฎหมายและต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ระเบียบ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวกำหนดไว้ แต่ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยการลงลายมือชื่อเบิกถอนเงิน โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายและฎีกาประกอบ โดยกล่าวอ้างว่าการกระทำของตนไม่เป็นความผิด และอ้างผลรายงานการตรวจสอบงบประมาณของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งไม่มีข้อความระบุว่า มีเงินขาดบัญชีอันเนื่องมาจากไม่มีการจัดทำเอกสารฎีกา ในการเบิกจ่ายเงินนั้น จะเห็นได้ว่าตามรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า เป็นการดำเนินการตรวจสอบการเงินทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ส่วนงวดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้ตรวจสอบ และในการตรวจสอบได้ถ้อยยอดยกมาตามบัญชีเป็นหลัก ผลการตรวจสอบดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นการตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเหมือนดังเช่นที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติชี้มูล ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดีฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

ในชั้นนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงฉบับลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พร้อมทั้งนำเอกสารและบันทึกถ้อยคำของบุคคลที่ได้รับเงินตามที่เบิกจ่าย ให้ตามยอดทั้งหมดที่โอนเข้าบัญชี จำนวน ๑๖ ราย ซึ่งแต่ละรายได้รับรองว่าได้รับเงินตามสิทธิของตน และตรงกับยอดเงินที่เบิกจ่ายไปโดยมีผู้ฟ้องคดีร่วมลงนามทั้ง ๒ ครั้ง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นการเบิกจ่ายที่สุจริต ส่วนกรณีการเบิกจ่ายที่โอนเงินเกินจากเงินเดือนจำนวน ๒,๗๔๐ บาท เข้าบัญชีของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการเบิกเงินที่ได้ทตรงจ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อการศึกษาอบรมหลักสูตร “เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ระหว่างวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้โต้แย้งคำแถลงของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แถลงโต้แย้งว่าในการเดินทางไปราชการนั้น จะต้องปฏิบัติตามข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดว่า ผู้เดินทางไปราชการอาจเบิกเงินล่วงหน้าได้ตามสมควร โดยยื่นบัญชีรายการ

/ประมาณ...

ประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามแบบหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้ การเบิกเงินตามระเบียบนี้ ผู้เบิกต้องยื่นรายงานการเดินทางตามแบบหมายเลข ๒ ดังนั้น ในการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น จะต้องยื่นรายงานการเดินทางตามแบบหมายเลข ๒ ด้วย แต่ไม่ปรากฏรายงานตามแบบที่กำหนดแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แย้งคำแถลงของผู้ฟ้องคดีว่า เมื่อผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ปรากฏว่าในการเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่ ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ เป็นการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ปรากฏหลักฐานการจ่ายรวมทั้ง ฎีกาและเช็ค โดยผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน ๒ รายการ โดยผู้ฟ้องคดีแสดงให้ศาลเห็นเพียงว่าการเบิกจ่ายเงินทั้งสองกรณีดังกล่าว เป็นการจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย และมีการรับเงินจริงเท่านั้น โดยมีได้พิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารประกอบแต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงจากทางใต้สวนว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเบิกจ่ายโดยไม่มี การจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงิน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบถึงความมีอยู่และความถูกต้องของฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารประกอบ ก่อนลงนามตามที่ตนมีหน้าที่ราชการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่รายการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจใต้สวนและวินิจฉัย การกระทำความผิดวินัยของผู้ฟ้องคดีตามที่ถูกกล่าวหาได้ตามมาตรา ๑๘ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้อำนาจในการลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายถอนเงินฝาก ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ปฏิบัติหน้าที่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในขณะนั้น โดยให้อำนาจหน้าที่ ในการลงลายมือในเช็คสั่งจ่ายในนามขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ร่วมกับบุคคลอื่น อีก ๒ คน กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งตามข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/พ.ศ. ๒๕๔๗...

พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยการคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา ซึ่งการตรวจฎีกาดังกล่าวตามข้อ ๖๐ วรรคสอง (๔) กำหนดให้มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วน ก็เพื่อจะเป็นเอกสารหลักฐานแสดงรายละเอียดประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อ ในเช็คสั่งจ่ายเงิน ซึ่งก่อนจะถึงขั้นตอนของผู้ลงลายมือชื่อในเช็คเพื่อสั่งจ่ายเงินตามฎีกาดังกล่าว หัวหน้าส่วนการคลังเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะ หัวหน้าหน่วยงานและเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติได้ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเอกสาร แสดงรายละเอียดของการเบิกให้เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนดว่าจะจ่ายเงินได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย กำหนดไว้ และเงินที่ขอเบิกจากหน่วยงานคลังเพื่อการใด ให้นำไปจ่ายแม้ผู้ที่มีอำนาจ ในการลงลายมือชื่อในเช็คที่สั่งจ่ายทุกคน บุคคลทั้งสองจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบ ฎีกาและเอกสารประกอบที่นำเสนอพร้อมเช็คเพื่อให้การเบิกจ่ายเป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วน ตามกฎหมาย หากผู้ใดเห็นว่าฎีกาและเอกสารประกอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนด้วยประการใด ๆ ย่อมมีอำนาจที่จะไม่ลงลายมือชื่อของตนในเช็คดังกล่าว แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้เป็น ผู้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คร่วมกับนางสาวชฎาพร แก้วเกิด ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจฎีกาและเอกสาร ประกอบ ส่วนนายสำเภา แจ่มสว่าง เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงาน ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๐ ข้อ ๖๗ และข้อ ๗๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีจึงยอมเชื่อโดยสุจริตว่าบุคคลทั้งสองดังกล่าวได้ตรวจสอบความถูกต้องของฎีกา และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายมาโดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว แม้ปรากฏว่าในการเบิกจ่ายครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับเงินจากการเบิกเงินเกินจากเงินเดือนจำนวน ๒,๗๔๐ บาท ซึ่งในขณะนั้นไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด หากผู้ฟ้องคดีตรวจสอบ ก็พบความผิดปกติดังกล่าวและทักท้วงได้ในทันทีก็ตาม แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคลที่ได้รับเงิน ไปโดยไม่มีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีนั้นได้รับรองว่าตนมีสิทธิได้รับเงิน เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่ตนมีสิทธิได้รับ โดยแจ้งต่อนางชฎาพรซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำเอกสาร ประกอบการวางฎีกาขออนุมัติเบิกจ่ายเงินต่าง ๆ แต่มิได้จัดทำฎีกาให้ครบถ้วนถูกต้องตามที่ ระเบียบกำหนดไว้ เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีที่ขอใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เพื่อการศึกษาอบรมหลักสูตร “เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น” ระหว่างวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบ การขอเบิกจ่ายดังกล่าว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการลงชื่อ สั่งจ่ายเช็คของหน่วยงานเป็นครั้งแรก และลงนามสั่งจ่ายเช็คอีกครั้งเป็นครั้งที่สอง อันเป็น การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมาจึงเชื่อได้ว่าไม่มีเจตนา

/อย่างใด ๆ...

อย่างไร ๆ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ ที่จะถือได้ว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันจะถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนและลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ และเมื่อ ไม่มีหน้าที่โดยตรงในการตรวจฎีกาหรืออนุมัติในการเบิกจ่ายเงินที่จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามฎีกาโดยละเอียดอย่างมีผู้มีหน้าที่โดยตรง จึงไม่อาจถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสองของประกาศดังกล่าว การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีจะเป็นความผิดวินัยฐานอื่นหรือไม่ อย่างไร ย่อมเป็นดุลพินิจ ของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป และเห็นว่าประเด็นอื่นตามข้อกล่าวอ้าง และข้อโต้แย้งของคู่กรณีไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่อาจทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และให้คืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในระหว่าง ที่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ใช่อำนาจหน้าที่ในการตรวจฎีกา ตามข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยตรงก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ลงลายมือชื่อถอนเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ที่ นว ๘๒๔๐๒/๓๘๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เรื่อง แจ้งเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจถอนเงินฝากองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ย่อมมีหน้าที่ร่วมกับ นายสำเภา แจ่มสว่าง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย และนางสาวชฎาพร แก้วเกิด หัวหน้าส่วนการคลัง พิจารณาและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องก่อนลงนามกับเจ้าหน้าที่อื่น การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบถึงความมีอยู่และความถูกต้องของฎีกาการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุให้บุคคล ได้รับเงินไปโดยไม่มีพยานหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี แม้บุคคลที่ได้รับเงินไป

/โดยไม่มี...

โดยไม่มีหลักฐานประกอบการจ่ายเงินเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีจะได้รับรองว่าตนมีสิทธิได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่ตนมีสิทธิได้รับก็ตาม แต่การจะได้รับเงินก็ต้องดำเนินการกระทำโดยถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ในขณะที่รู้ว่าตนเองหรือผู้อื่นมิได้แนบเอกสารหลักฐานประกอบการจ่ายเงินจึงเป็นการกระทำที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการกระทำโดยทุจริตแล้ว และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ อีกด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์โดยขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำแถลงของผู้ฟ้องคดี คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ ผู้ฟ้องคดีร่วมกับนายสำเภา แจ่มสว่าง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย และนางสาวชฎาพร แก้วเกิด หัวหน้าส่วนการคลัง ในฐานะผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินร่วมกัน ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยเปิดบัญชีไว้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อร่วมกับบุคคลดังกล่าว ในการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่ ๗๑๘ - ๒ - ๓๖๐๒๕ - ๓ จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท และในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ขอโอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับเรื่องกล่าวหา นายแสวง แต่งทิพย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นายสำเภา แจ่มสว่าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ นางสาวชฎาพร แก้วเกิด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ และผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกกล่าวหา...

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ว่ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต กรณีเบิกจ่ายเงินงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย โดยไม่มีรายละเอียด เกี่ยวกับการเบิกจ่ายและไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการและฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ และมีมูลทางอาญาฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๑ จึงได้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติ ในการประชุมครั้งที่ ๘๙๘ - ๖๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งมีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงโดยเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๑.๓๓(นว)/๐๑๕๘ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ พิเศษ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ขอให้ทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๒ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑ รายงานการพิจารณา โทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีไปยังประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ได้มีการตราพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ยกเลิก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์ ที่ นว ๐๐๒๓.๒/๑๗๓๘๐ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งมติการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และ

/ฐานกระทำ...

ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ และตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๓๖๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาทบทวนมติในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง กับผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๗ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ หรือการพิจารณาลงโทษทางวินัยไปยังประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอให้มีการทบทวนมติที่ลงโทษผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอหารือว่ายังไม่พิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดี โดยรอ ผลการทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก่อนได้หรือไม่ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ พร้อมทั้ง ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๘ และหนังสือองค์การบริหาร ส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ รายงานการพิจารณา โทษทางวินัยรายผู้ฟ้องคดีไปยังประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ นว ๗๘๓๐๑/๑๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเรื่องและผู้ฟ้องคดีได้ร้องขอให้มีการ เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ซึ่งประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์ ที่ นว ๐๐๒๓.๒/๒๓๐๓๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การพิจารณาขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น เป็นดุลยพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่จะพิจารณาตามกฎหมาย โดยไม่ผูกพันกับมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยไปแล้ว ประกอบกับไม่มีกฎหมายใดบัญญัติให้ชะลอการลงโทษ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔

/สิงหาคม ๒๕๖๑...

สิงหาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และให้คืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในระหว่างที่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีกรณีที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา กรณีเบิกจ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย เป็นความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชี้มูลหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น มาตรา ๒๕๐ บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) ใ้สอบสวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนหรือผู้อื่น มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๔) ใ้สอบสวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคล

/ตาม (๒)...

ตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้อ กัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิด กับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิด ในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการ ตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์ แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการ ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัย แก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวน การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติว่า ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การ บริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบล ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ หน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไข การส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้

/ให้มีผู้บริหาร...

ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และ
 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้า
 หน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไป
 เพิ่มอีกหนึ่งคนในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน
 ข้อ ๔๐ กำหนดว่า การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานผู้เบิกขอเบิก
 กับหน่วยงานคลังโดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบ
 ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด วรรคสอง กำหนดว่า การเบิกเงินต้องมีหลักฐาน
 การเบิกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐาน
 การเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ ข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้หัวหน้าหน่วยงานคลัง
 หรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา วรรคสอง กำหนดว่า การตรวจฎีกา
 ตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้องในสาระสำคัญต่อไปนี้แล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา
 (๑) มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง (๒) มีหนี้ผูกพันหรือมีความจำเป็นที่จะต้อง
 จ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน (๓) มีเงินงบประมาณเพียงพอ
 รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ (๔) มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วน
 ถูกต้อง ข้อ ๖๑ กำหนดว่า ฎีกาหรือเอกสารประกอบฎีกาฉบับใดไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ
 ตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ตรวจฎีกาแจ้งให้ผู้เบิกทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข ถ้าผู้เบิกไม่แก้ไขให้ถูกต้อง
 ภายในสามวันทำการนับจากวันที่ได้รับทราบ ให้ผู้ตรวจฎีกาคืนฎีกา ข้อ ๖๒ กำหนดว่า
 ฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วตามข้อ ๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับ
 มอบหมายนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเป็นผู้อนุมัติฎีกา ข้อ ๖๓
 กำหนดว่า การอนุมัติฎีกาจะกระทำได้เมื่อสาระสำคัญถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐ และ
 ผู้ตรวจฎีกาได้ลงลายมือชื่อตรวจฎีกานั้นแล้ว ข้อ ๖๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 จะจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ
 ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ และข้อ ๗๒ กำหนดว่า เงินที่ขอเบิกจากหน่วยงานคลังเพื่อการใด
 ให้นำไปจ่ายได้เฉพาะเพื่อการนั้นเท่านั้น จะนำไปจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการ
 พนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
 ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔
 ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
 เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิด
 วินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จากบทบัญญัติกฎหมายข้างต้นเห็นว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจไต่สวนและพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หมายถึงข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งความผิดที่เกี่ยวข้องกันนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะชี้มูลความผิดดังกล่าวได้ ต้องปรากฏว่า กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้กับผู้ที่จะถูกดำเนินการถูกบัญญัติไว้ชัดเจนว่า การกระทำในลักษณะใดเป็นความผิดทางวินัย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องไต่สวนและวินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดหลักก่อน จึงจะสามารถชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้ตามนัยมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดฐานหลักแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะเกิดเหตุพิพาทคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย โดยผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่ ๗๑๘-๒-๓๖๐๒๕-๓ ประเภทออมทรัพย์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ที่ นว ๘๒๔๐๒/๓๘๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เรื่อง แจ้งเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจถอนเงินฝากองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย โดยให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินร่วมกับนายสำเภา แจ่มสว่าง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย และนางสาวชฎาพร แก้วเกิด หัวหน้าส่วนการคลัง ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘

/จนถึงวันที่...

จนถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้บริหารท้องถิ่น คือ นายเจือ ดินุช
 อติตนา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระ
 การดำรงตำแหน่ง ไปจนถึงวันที่นายแสวง แต่งทิพย์ ได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลสำโรงชัย อันเป็นการกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสาม
 หรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่น
 ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน
 การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ข้างต้น ผู้ฟ้องคดีร่วมกับ
 เจ้าหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายอีกสองคน ได้แก่ นายสำเนาและนางสาวชฎาพร ได้ลงลายมือชื่อ
 เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยที่ฝากไว้ในธนาคาร
 เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาไพศาลี บัญชีเลขที่ ๗๑๘-๒-๓๖๐๒๕-๓ จำนวน
 ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ รหัสดำเนินการ TRE ๐๑๘๓ ๘๓ จำนวน
 ๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ รหัสดำเนินการ TRE ๐๑๘๓ ๘๓
 จำนวน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท ต่อมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑
 จังหวัดนครสวรรค์ ได้เข้าตรวจสอบการเงินทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย หลังจากนั้น
 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ที่ ๒๔๔/๒๕๕๔
 ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผลการสอบข้อเท็จจริง
 พบหลักฐานแจ้งขอเบิกเงินกับธนาคาร แต่ไม่พบเอกสารการเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว องค์การบริหาร
 ส่วนตำบลสำโรงชัยจึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย ที่ ๔๓๖/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
 หรือระเบียบ (เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีเอกสารประกอบการเบิกจ่าย) ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
 แล้วได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไปยังกรมบัญชีกลางตามหนังสือองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลสำโรงชัย ที่ นว ๘๒๔๐๒/๖๕๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ว่ารายการเบิกเงิน
 โดยไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกเงิน ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙
 กรกฎาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑๔๕,๙๖๖.๖๗ บาท เป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล
 พนักงานจ้าง และลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย งวดเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘
 จำนวน ๑๖ ราย และรายการเบิกเงินโดยไม่มีการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารหลักฐาน
 ประกอบการเบิกเงิน ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑๕๗,๘๔๑.๖๖ บาท
 เป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนและเงินค่าตอบแทนของพนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง และลูกจ้างประจำ
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัย งวดเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๑๖ ราย และแม้ว่า
 ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรงชัยได้ตรวจสอบรายการโอนเงินเดือนทั้งสองครั้งดังกล่าว

/แล้วพบว่า...

แล้วพบว่ามี การเบิกจ่ายเงินเกินจากเงินเดือนและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด ดังนี้ ครั้งที่ ๑ การเบิกจ่ายงวดเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘ มีการเบิกจ่ายเงินเกินจากเงินเดือนและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด เป็นเงิน ๑๓,๐๕๔.๖๗ บาท จำนวน ๒ คน ได้แก่ ๑. นางสาวชฎาพร แก้วเกิด จำนวน ๑๒,๘๘๔.๖๗ บาท ๒. นางสาวทิพรัตน์ ฉันทขาว จำนวน ๑๗๐ บาท และครั้งที่ ๒ การเบิกจ่ายงวดเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ มีการเบิกจ่ายเงินเกินจากเงินเดือนและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด เป็นเงิน ๒๘,๘๐๑.๖๖ บาท จำนวน ๑๑ คน ได้แก่ ๑. นายสำเภา แจ่มสว่าง จำนวน ๒๔๐ บาท ๒. นางสาวชฎาพร แก้วเกิด จำนวน ๑๔,๘๐๑.๖๖ บาท ๓. ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒,๗๔๐ บาท ๔. นายประทีป วัฒนสุข จำนวน ๒,๗๔๐ บาท ๕. นางสาวรัตติกาล ชาทัน จำนวน ๑,๑๐๐ บาท ๖. นางสาวทิพรัตน์ ฉันทขาว จำนวน ๑,๖๘๐ บาท ๗. นางวารินทร์ สุขเจริญ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท ๘. นายเล็ก ประทีปมณีรักษ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท ๙. นายชัยสิทธิ์ เปี่ยมสุข จำนวน ๑,๑๐๐ บาท ๑๐. นางสาวอรอุมา ประทีปมณีรักษ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท ๑๑. นายอาทิตย์ เอี่ยมสมบูรณ์ จำนวน ๑,๑๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔๑,๘๕๖.๓๓ บาท ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีได้แถลงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า รายการที่โอนเงินเกินจากเงินเดือนจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่นั้น ได้จ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับจริง โดยผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารและบันทึกถ้อยคำของบุคคลที่ได้รับเงินตามที่เบิกจ่ายให้ตามยอดทั้งหมดที่โอนเข้าบัญชี จำนวน ๑๖ ราย ซึ่งแต่ละรายรับรองว่าได้รับเงินตามสิทธิของตน และตรงกับยอดเงินที่เบิกจ่ายไปเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นการเบิกจ่ายที่สุจริต โดยในส่วนของ การโอนเงินเกินจากเงินเดือนจำนวน ๒,๗๔๐ บาท เข้าบัญชีของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการเบิกเงินที่ได้โดยตรงจ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อการศึกษาอบรมหลักสูตร “เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ระหว่างวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับจริง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้โต้แย้งค่าแถลงของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จากข้อเท็จจริงข้างต้นจึงเห็นได้ว่า การเบิกจ่ายเงินพิพาทแม้จะไม่ปรากฏฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกเงิน แต่เป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย อันได้แก่ เงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นที่จะต้องโอนแก่ผู้มีสิทธิรับเงิน ประกอบกับก่อนจะถึงขั้นตอนของผู้ลงลายมือชื่อในเช็คเพื่อส่งจ่ายเงินตามฎีกาดังกล่าวนั้น ตามข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยการคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินอื่นที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา และการที่ข้อ ๖๐ วรรคสอง (๔) กำหนดให้มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วน ก็เพื่อจะเป็นเอกสารหลักฐานแสดงรายละเอียดประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในเช็คส่งจ่ายเงิน ซึ่งนางสาวชฎาพรดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยการคลัง จึงเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงตามกฎหมาย

/ในการตรวจสอบ...

ในการตรวจสอบฎีกาและจัดทำเอกสารประกอบเพื่อนำเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงาน ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน ส่วนผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา จึงไม่มีหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบฎีกาหรืออนุมัติในการเบิกจ่ายเงินที่จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงตามฎีกาโดยละเอียดอย่างมีผู้มีหน้าที่โดยตรง ประกอบกับในขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ที่ นว ๘๒๔๐๒/๓๘๙ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ให้เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกับนายสำเภาและนางสาวชฎาพร ในการลงนามสั่งจ่ายเช็คถอนเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย นั้น เป็นช่วงที่นายเจือ ดินุช นายองค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย ครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ จึงไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะอยู่ในระหว่างการเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนตำบลคนใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการลงลายมือชื่อร่วมกันกับบุคคลอีกสองคนในการเบิกถอนเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัย เพื่อให้ครบสามคนตามระเบียบ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นครั้งแรกและได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเพียง ๒ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งเท่านั้น จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ข้างต้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้ปฏิบัติตามข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยใช้ความระมัดระวังรอบคอบในการตรวจสอบก่อนว่า การลงลายมือชื่อชื่อร่วมเพื่อเบิกถอนเงินทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าว ไม่มีการจัดทำฎีกาและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การเบิกถอนเงินทั้ง ๒ ครั้ง ดังกล่าวเป็นการเบิกจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธิได้รับจริง ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่องค์การบริหารส่วนตำบลลำโรงชัยแต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง อันจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสองของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔

/สิงหาคม ๒๕๖๑...

สิงหาคม ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว
จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนประเด็นอื่นตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นนั้น เมื่อไม่มีคู่กรณีฝ่ายใด
อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ประเด็นดังกล่าวจึงเป็นอันถึงที่สุด
ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้อ ที่ ๓๐๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑
เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่น
นอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา
โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และให้คืนสิทธิประโยชน์
อันพึงมีพึงได้ในระหว่างที่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบต่อไป ทั้งนี้
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสุรเดช พหลภาคย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพโรจน์ มินเด็น
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคยศ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธิธานต์ สิทธิสุข
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

(Handwritten signature)

(Handwritten signature)

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสุภาพ ขอบดอน

